

Ejderha ve Tavşan

Jane MEADOW

Ejderha ve Tavşan

Jane MEADOW

Fısıldayan bir ormanın kıyısındaki güneşli bir çayırda, Pip adında minik bir ejderha yaşarmış. Bir kediden büyük değilmiş; nane yeşili pulları, krem rengi bir karnı ve boynunda küçük kırmızı bir atkısı varmış. Pip kelekleri izlemeyi ve maceralar hayal etmeyi çok severmiş. Ama en çok, bunları paylaşacak bir arkadaş istermiş.

Bir sabah, sıcak kahverengi tüylü ve parlak mavi gözlü bir tavşan çayıra hoplayarak gelmiş. Adı Bramble'mış ve pirinç tokalı küçük yeşil bir çantası varmış. 'Merhaba!' demiş. 'Birlikte keşif yapacak birini arıyorum.' Pip'in kehribar gözleri kocaman açılmış. 'Ben Pip,' demiş ciyaklayarak. 'Daha önce hiç arkadaşım olmadı.' Bramble gülümsemiş. 'Artık var!'

Pip ve Bramble en iyi arkadaş olmuşlar. Bramble, Pip'i sırtında taşımış, Pip'in minik kanatları sevinçle çırpınmış. Dereleri keşfetmiş, tepelere tırmanmış ve meyveleri paylaşmışlar. Pip'in kırmızı atkısı rüzgârda dalgalanır, Bramble'in uzun kulakları dimdik dururmuş. 'Bugün ne yapalım?' diye sormuş Bramble. Pip karanlık tepeyi işaret etmiş. 'Parlayan taşlarla dolu bir mağara olduğunu duydum!'

Bramble'ın mavi gözleri heyecanla parlamış. 'Hadi gidelim!' demiş. Hoplayıp uçarak tepenin eteğine varmışlar; orada karanlık bir ağız kocaman açılmış. Pip biraz çekinmiş. 'İçerisi karanlık görünüyor,' diye fısıldamış. Bramble patisini okşamış. 'Endişelenme, yolu ben gösteririm.' Cesurca mağaraya girmiş, Pip de hemen arkasından gelmiş.

İçeride mağara hiç de korkutucu değilmiş. Parlayan taşlar duvarları minik yıldızlar gibi kaplamış; mavi, yeşil ve pembe tonlarında parlıyorlarmış. Pip şaşkınlıkla nefes almış. 'Çok güzel!' Taşlar yollarını yumuşak, büyümlü bir ışıqla aydınlatmış. Bramble başını sallamış. 'Hoşuna gideceğini biliyordum.' Daha derine yürümüşler, ayak sesleri hafifçe yankılanmış; ta ki minik, hüzmnlü bir ses duyana kadar.

Bir kayanın arkasında, avuç içi kadar küçük bir peri bulmuşlar. Soluk lavanta rengi teni hafifçe parlıyormuş ve gümüşü beyaz saçları yukarı doğru süzülüyormuş. Minik bir yaprak elbise giymiş ve etrafında pırıltılar uçuşuyormuş. 'Merhaba,' demiş Pip nazıkçe. 'Benim adım Glimmer,' diye fısıldamış peri. 'Kayboldum ve ailemi bulamıyorum.'

Glimmer'in mor gözleri yaşlarla dolmuş. 'Saklambaç oynuyordum ve çok fazla uzaklaştım,' demiş. 'Şimdi eve dönüş yolunu bilmiyorum.' Pip'in içi sızlamış. Kuyruğunu ona dolamış. 'Korkma,' demiş yumuşakça. 'Sana yardım edeceğiz.' Bramble başını sallamış. 'Söz veriyoruz.' Glimmer başını kaldırıp minik bir gülümseme vermiş.

Bramble yeşil çantasını açmış. 'Bir haritam var,' demiş, buruşuk bir kâğıt çıkararak. Ama mağarada birçok tünel varmış ve harita eskiymiş. 'Hangi yol?' diye merak etmiş Pip. Glimmer yerdeki soluk bir pırıltı izini işaret etmiş. 'Pırıltılarım yolu gösterebilir,' demiş. 'Kaçarken onları arkamda bıraktım.' Bramble sırtmış. 'Öyleyse pırıltıları takip edelim!'

Yola koyulmuşlar, Bramble önden gidiyormuş. Pip, Bramble'ın sırtında giden Glimmer'in yanında yürümüş. Parlayan taşlar her tüneli aydınlatmış ve pırıltılar nereye gideceklerini göstermiş. 'Korkuyor musun?' diye sormuş Pip, Glimmer'a. 'Biraz,' diye itiraf etmiş. 'Ama siz ikiniz yanımdayken değil,' diye eklemiş. Pip'in nezaketi onu içten ısıtmış, küçük bir fener gibi.

Tüneller kıvrılıp dönmüş. Bir keresinde iki yolun ayrıldığı bir çatala varmışlar. 'Hangisi?' diye sormuş Bramble. Glimmer gözlerini kapatıp dinlemiş. 'Su sesi duyuyorum,' demiş. 'Evim bir derenin yakınında.' Böylece sol yolu seçmişler. Bramble'ın cesareti onları yürütmüş, Pip'in yumuşak sözleri Glimmer'ı sakin tutmuş. Birlikte harika bir takım olmuşlar.

Aniden tnel kocaman bir maęara salonuna aılmış. Tavandan gmş bir Őelale gibi su dklyormuő ve taőlar her zamankinden daha parlak parlıyormuő. 'Bakın!' diye baęırmıő Glimmer, iőaret ederek. İőte orada, bir kaya ıkıntısında, tıpkı onun gibi parlayan ve el sallayan baőka periler varmıő. 'Ailem!' diye baęırmıő. Bramble daha hızlı hoplamıő, Pip minik kanatlarını ırpımıő. Yolu bulmuőlar!

Glimmer'ın ailesi onu karşılamaya koşmuş. 'Onu buldunuz!' diye sevinmişler. Glimmer, Pip ve Bramble'a sarılmış. 'Bu kadar nazık ve cesur olduğunuz için teşekkür ederim,' demiş. Pip kızarmış. 'Çoğunu Bramble yaptı,' demiş. Ama Bramble başını sallamış. 'Pip'in nezaketi olmadan yapamazdım,' demiş. 'Cesaret ve nezaket en iyi birlikte işler.'

Kutlamak için periler Pip ve Bramble'a birer parlayan taş vermiş. 'Böylece bize hep geri dönüş yolunu bulursunuz,' demiş Glimmer. Sonra pırıltı izini takip ederek onları mağaradan çıkarmış. Gün ışığına adım attıklarında Pip'in kırmızı atkısı dalgalanmış ve Bramble'ın mavi gözleri parlamış. 'Yine geleceğiz,' diye söz vermiş Bramble. Glimmer, gözden kaybolana kadar el sallamış.

Çayıra döndüklerinde Pip ve Bramble birlikte oturmuşlar. 'Harika bir şey yaptık,' demiş Pip. Bramble başını sallamış. 'Bir arkadaş'a yardım ettik ve yeni bir arkadaş edindik.' Parlayan taşlarına bakıp gülümsemişler. O günden sonra, yanında bir arkadaşın varsa hiçbir maceranın çok büyük olmadığını ve başkalarına yardım etmenin dostluklarını daha da güçlendirdiğini bilmişler.

Pip ve Bramble, Glimmer'ı sık sık ziyaret etmiş ve mağara en sevdikleri yer olmuş. Her tüneli keşfetmiş ve tüm parlayan taşların adlarını öğrenmişler. Pip artık çekingen değilmiş ve Bramble her zaman yeni bir maceraya hazırmış. Nezaket ve cesaret bir araya geldiğinde en karanlık yerleri bile aydınlatabildiğini keşfetmişler. Ve kalpleri tıpkı o taşlar gibi parlamış.

Böylece minik ejderha ve cesur tavşan özel bir ders öğrenmişler: Cesaret ve nezaket, tıpkı onlar gibi en iyi arkadaştır. Ne zaman birine yardım etsen, dünyayı biraz daha aydınlatırsın. Pip'in kırmızı atkısı ve Bramble'ın yeşil çantası bize, birlikte çalıştıklarında küçük canlıların bile büyük işler başarabileceğini hatırlatır. Ve bu, ejderha ile tavşanın hikâyesidir.